

[Socialministeren.]

årlig for henholdsvis ægtepar og enlige i hovedstaden 240 kr. og 156 kr., i købstæder m. v. 216 kr. og 144 kr. og i det øvrige land 192 og 132 kr. Hertil kommer, at indregningen af brændselstillægget for alle beboere af renteboliger, ægtepar som enlige, medfører en forhøjelse af grundbeløbet pr. 1. april 1957 på årligt 258 kr. ud over, hvad andre får grundbeløbet forhøjet med.

I alt bliver der således for beboere af renteboliger en forhøjelse af grundbeløbet ud over den forhøjelse af grundbeløbet, som andre, der ikke har rentebolig, får, på for henholdsvis ægtepar og enlige i hovedstaden 498 kr. og 414 kr., i købstæder m. v. 474 kr. og 402 kr. og i det øvrige land 450 kr. og 390 kr. Disse beløb svarer praktisk talt til de beløb, hvormed huslejen er forhøjet, og som andrager for henholdsvis ægtepar og enlige i hovedstaden 504 kr. og 420 kr., i købstæder m. v. 468 kr. og 396 kr. og i det øvrige land 444 kr. og 384 kr. Den lille afvigelse, der er — for hovedstaden er huslejen forhøjet med 50 øre pr. måned mere end den nævnte merstigning i grundbeløbet, for købstæder m. v. og for det øvrige land med 50 øre pr. måned mindre — skyldes alene, at huslejen af praktiske grunde er beregnet således, at den månedlige husleje kan fastsættes i hele kroner.

Regnskabet ser altså således ud — jeg giver et eksempel fra købstæderne —: et ægtepar har indtil 1. april 1957 betalt 348 kr. i årlig husleje, efter 1. april 1957 skal de betale 816 kr., altså en stigning på 468 kr., men får til at betale denne stigning 474 kr., altså et overskud på 6 kr. En enlig rentemodtager har indtil 1. april 1957 betalt 288 kr. i årlig husleje, efter 1. april 1957 skal han betale 684 kr., altså en stigning på 396 kr., men får til at betale denne stigning 402 kr., altså et overskud på 6 kr.

Grunden til denne revision af huslejen i aldersrenteboliger er ønsket om, at alle rentemodtagere fra 1. april 1957 skal have det samme beløb udbetalt. Jeg kan her nævne, at grundbeløbet bliver forhøjet for alle både i og uden for renteboliger med rentetillæg, beklædningstillæg og de beløb, der hidtil er udbetalt i engangstillæg, samt brændselstillæg, og her er det altså, at det, som rentemodtagere i renteboliger får udbetalt mere i rentetillæg og i brændsels-

tillæg — for at stille rentemodtagere i og uden for renteboliger ens — som hidtil udlignes i huslejen. Sagt på en anden måde har rentemodtagere i renteboliger nemlig hidtil betalt samme husleje som den, der bliver tale om fra 1. april 1957, idet de foruden den husleje, de har betalt, har afgivet en del af rentetillægget og brændselstillægget. Der er altså ikke her tale om en merudgift for de pågældende. Jeg har hørt — og det hørte jeg nu også det ærede medlem fru Ragnhild Andersen påstå — at folk har sagt, at nu gav vi de gamle folkepension, men så tager vi så meget mere af dem i husleje, altså giver med den ene hånd og tager med den anden. Det er vel derfor rimeligt, at jeg gør opmærksom på, at det beløb, som rentemodtagerne får i folkepension, bliver en reel forhøjelse fra 1. oktober 1957 på 500 kr. for ægtepar og 333 kr. for enlige i købstæder, 600 kr. for ægtepar og 400 kr. for enlige på landet og 400 kr. for ægtepar og 267 kr. for enlige i København.

Jeg har villet give denne redegørelse, fordi der kan være andre, der kan blive udsat for de samme spørgsmål, og jeg derfor synes, det kan være rart at have de tal, jeg har nævnt, ved hånden.

Så spørger det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, hvad vi har tænkt at gøre ved brændselshjælpen, for den sag kan de gamle ikke selv klare. Nu har jeg i al den tid, jeg har beskæftiget mig med dette spørgsmål, fået henvendelser fra aldersrentemodtagere, fra aldersrenteforeninger, fra Landssammenslutningen af Aldersrenteforeninger, fra den jyske og den fynske sammenslutning, henvendelser, der gik ud på, at det, som rentemodtagerne ønskede, var at få deres penge udbetalt hver måned, da de mente, at de var gamle nok til selv at administrere deres penge. Det er den indstilling, som har været og stadig er hos rentemodtagerne; men jeg forstår altså, at det ærede medlem mener, at de gamle ikke er i stand til at administrere deres penge. Jeg vil nu vove den påstand, at hovedparten af de ældre, der her er tale om, er klar til selv at administrere deres penge. Forholdet er jo det, at de fra den 1. april ikke alene får brændselstillægget udbetalt med $\frac{1}{12}$ hver måned, men at de engangstillæg, de har fået henholdsvis 1. juni, 1.